

عنوان مقاله:

نشانه معناشناسی گفتمان تبلیغی موسی(ع)

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 8، شماره 5 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

فاطمه اکبری زاده - استادیار زبان و ادبیات عرب، دانشگاه الزهرا (س)، تهران، ایران

مرضیه محمص - استادیار علوم قرآن و حدیث، دانشگاه شهید بهشتی، دانشکده الهیات و ادیان، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

گفتمان قرآن گفتمانی چندلایه است. با بهره گیری از روش های مطالعه معنا، فرایندهای ارزشی معنا و جنبه کاربردی و تأثیری متن را تا حدودی می توان روشن کرد و از این میان، روش تحلیل نشانه معناشناسی گفتمان، با بازخوانی نظام های سیال متن ضمن روساخت قالب بندی شده، چگونگی کارکرد، تولید و دریافت معنا را در نظام های گفتمانی تبیین می کند. این جستار با بهره از الگوی تنشی تحلیل به مطالعه شصت آیه نخست سوره شعراء می پردازد که جهت الگودهی و آرامش دادن به پیامبر اکرم(ص)، گفتمان تبلیغی حضرت موسی را روایت میکند. فضای تنشی حاکم بر گفتمان آیات در عین دربرگرفتن نظام های گفتمانی مختلف با نوسان مرزهای معنایی، فرایند سیال معنا را در تعامل دو بعد عاطفی و شناختی شکل می دهد. گفتمان آیات تعاملی است و متأثر از حضور حسی ادراکی و شوشی ر شرایطی ناپایدار و غیرمنتظره قرار دارد؛ به طوری که در کشمکش طرفهای گفت وگو با اتصال و انفصال در فضای گفته پردازی و نیز با رخداد زیبایی شناختی اعجاز، گفتمان به سمت مرکز عملیات گفته پردازی - که در اینجا ربوبیت است - سوگیری میکند تا فراتر از نقطه توانش و کنش تبلیغی در ابعاد زیبایی شناختی، نتیجه نهایی رقم بخورد.

کلمات کلیدی:

گفتمان، قرآن، تحلیل نشانه معناشناسی، الگوی تنشی، موسیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/803428>

